

פרק ארבעה עשר יבמות

226

יצתה

זו שאין לה יד לגרש עלמה - אר"ת דהיינו דוקא באין לה
אב ובפ' התקבל (גיטין דף סד: וס) וכן בפ"ב דקידושין
(דף מנ:) גבי כל קטנה שאין יכולה לשמור את גיטה אינה יכולה להצטרף
פי' בקונ' אפי' ע"י אביה ואין נראה לר"ת דהא ר' ינאי מפיק לה הכא
מונח בידה מי שיש לה יד לגרש את

עלמה יתנה זו שאין לה יד וכו' שיש
לה אב הרי יש לה יד דאפי' נערה

בין היא בין אביה מקבל גיטה ולרבי
יהודה אביה ולא היא ור' ישמעאל

נמי דרשים מושלחה משמע דלא פליג
לרבי ינאי אלא דרשים מקרא אחריתא

וטעמא דיש לה אב משלחה ואינה
חוזרת היא שאביה משמרה מלחזור

ועוד הביא ר"ת ראיה מירושלמי
דפירקין דקאמר התם נשתמית לא

יוצא דבר ר' ינאי אמרי מפני גרידה
(ג) ה"פ שנגררת אחר כל אחד וכו' אין

בה מנהג הפקר ר' יורא ור' מנא
תרווייהו אמרי שאין יכולה לשמור

את גיטה רבי נחמיה בשם ר' יהודה
אמר תלמא מילי איכא בינייהו עבר

וגירס מ"ד [א] מפני גרידה מותר כיון
דליכא אלא חסור דרבנן שלא ינהגו

בה הפקר אס עבר וגירס ה"ז גט
למ"ד לפי שאינה יכולה לשמור את

גיטה חסור פי' מדאורייתא אין הגט
גט ועוד איכא בינייהו יש לה אב

ופעמים שוטה ופעמים חלומה מ"ד
מפני גרידה חסור שאין האב יכול

לשמרה מן ההפקר וכן בעתים שאי
שוקא אין מוסרת וכן בהפקר אכל

למ"ד שאינה יכולה לשמור את גיטה
יש לה אב יכול לשמור את גיטה וכן

פעמים חלומה יש לה עתים יכולה
לשמור את גיטה וה"מ למימר דליכא

בינייהו יודעת לשמור את גיטה ולא
את עלמה דלמ"ד מפני גרידה חסור

כדאמר הכא ולמ"ד שאינה יודעת
לשמור את גיטה זו יודעת לשמור

גיטה אלא יתחא ליה למימר איכא
בינייהו אפי' באין יודעת לשמור את

גיטה ולא עלמה ואע"פ דהכא משמע
דליכא מאן דפליג (ד) שלא ינהגו בה

מנהג הפקר ורבי ינאי הוא דרשים
הכא שאין יכולה לשמור גיטה מונח

בידה ובירושלמי קאמר ר' ינאי משום
גרידה ופליג אטעמא דאמר דאינה

יכולה לשמור גיטה אין זה פימה
כ"כ יש סוגיות ומימרות הפוכות

מהש"ס שלנו וי"מ דגרידה דקאמר
בירושלמי היינו משלחה וחוזרת ויכולה

לשמור גיטה היינו שיש לה יד לשמור
גיטה והיינו פלוגתא דאמוראי דהכא

ולפ"י מאן דמפיק מושלחה אפי' יש לה
אב וגירס מותר דאמר ר' ינאי

כיון דקבלה גט כשהיא חלומה הרי
באותה שעה משלחה ואינה חוזרת היא והורה כן ר"ת הלכה למעשה ובפ"ב דקידושין האריך בתוס'

יותר והכא דפריך ואלא דאין יודעת לשמור לא גיטה ולא את עלמה דבר שורה שוטה מתגרשת והאמר דבי ר' ינאי כו' הוה מלי לשנויי

בשם לה אב אלא שזה בכלל שיטת דמשי בידעת לשמור את גיטה ולא את עלמה: **אמר** אבי דיקא נמי דקטני גבי דיהה כו' ור"ת דהכא

קאמר אבי גופיה עולמית לכדרי יתחא ובפרק מי שאלחו (גיטין ד' ע"א: וס) קאמר אביי מתני' נמי דיקא דחולקין עליו חבריו על רשב"ג (א) דלמור

בפקח שנתחשק שיכול לדבר מותר הכתוב דאין יכול לגרש מדקטני עולמית ודמי ליה רב פפא דלמא עולמית לכתר' יתחא והכא קאמר ליה

אחיא כלל אלא לכדרי' יתחא: **אמר** רבא מעדותו של ר' יוחנן כו' . הוה מלי למימר מדרבנן דאמרי תרשת יולא בגט אלא יתחא ליה למינקט

ר' יוחנן שחכמים מציין ראיה מדבריו ועוד משום דכל עדות הלכה היא: **במקד** דיתחא כי אמר לה כנסי ע"פ כו' . והקשה ר' דהא

היכא דאמר לה כנסי שטר זה לא שמע' מדברי יוחנן בן גודגא אלא מהכרזא דאס' איתא דבטליה כו' ולא שמע' מדבריו אלא דלא בעינן

דעתה ואכתי תיקשה פשיטא וי"ל דאמילתיה דרבא פריך פשיטא ולמה ליה לרבא למימר כלל ומשני דרבא השמיטע בכנסי שטר חוב:

א' לאו דעתו ללולה היא ולעולם כל ימיו של חרש פשיטא ליה לרבי
אלעזר דחדא דעתא אית ליה לחרש דאית עתים חלים עתים שוטה:
או דלמא פשיטא ליה - דלאו דעתא לילולא היא אלא היינו טעמא
דמספקא ליה דעתים שהוא חלים לגמרי ודעתו ללולה וחיישין שמה
תורה אור בשעת קידושין חלים היה: **לשולא**

אם אשמו כנע - חרש משקרו לר'
אלעזר אם יכול לגרש או לא דשולא

לרבנן פשיטא לן דמולא כדאמרין
במתני' (לעיל ק"ב) כשם ששטנס ברמיה

קד מולא ברמיה אלא לר' אלעזר
דמשוי ליה ספק מאי: **שמשלחה**

מצינו וחוזר - שכן מנהג השוטים
שאין טועין: **ש"מ איש מיבעיא ליה** -

ואשה פשיטא ליה דאי אשה מיבעיא
ליה ואיש פשיטא ליה הכי איבעי ליה

לחזורי איש דומה אשה המתגרשת
לאיש המגרש: **אשה נמי לא מיגרשא**

ועלה קמיינו לה רבנן ראיה לדבריהם
אף זו כיוצא בה ואינו דומה דקמרי

ליה איש משום דליתא ה"ק לדידנו
דאמרינו אשה מיגרשא מ"ס איש

ומ"ס אשה: **מעדותו של ר' יוחנן** -
לא בעינן דעתא דאשה בגירושין:

אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן
לה - והיא לא שמעה וחזר ואמר לה

לאשמו פקחת כנסי שטר חוב זה ולא
הודיעה שהוא גיטה ה"ו מגורשת:

לאו אמר ר' יוחנן לא בעינן דעתא -
דאשה בגירושין דקתי חרשת יולא

בגט: **פשיטא דלר' יוחנן** דאי הכי הוה:
דבר

לא יוציא וגבי ידידה לא יוציא עולמית מאי שנא
הבא דקתני עולמית ומאי

שנא התם דלא קתני עולמית אלא שמע מינה הא דאורייתא הא דרבנן:
א"ר יוחנן בן נורי וכו': איבעיא להו רבי יוחנן בן נורי איש פשיטא ליה

ואשה קמיבעיא ליה או דלמא אשה פשיטא ליה ואיש קמיבעיא ליה
ת"ש מדקאמרו ליה אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת שהאשה

יוצאת לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מוציא אלא לרצונו ש"מ איש
קמיבעיא ליה אדרבה מדקא"ל אף זו כיוצא בה ש"מ אשה קמיבעיא ליה אלא

ר' יוחנן בן נורי לדבריהם קאמר להו לדידי כי היכי דאיש לא מצי מגרש
אשה נמי לא מיגרשא אלא לדידכו מאי שנא אשה ומאי שנא איש אמרו

ליה אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת: העיד רבי יוחנן וכו': *אמר
רבא מעדותו *של רבי יוחנן בן גודגא *אמר לעדים ראו גט זה שאני

נותן ואמר לה כנסי שטר חוב זה הרי זו מגורשת מי לא אמר רבי יוחנן
בן גודגא לא בעינן דעתה הבא נמי לא בעינן דעתה פשיטא מהו דתימא

מרא"ל כנסי שטר חוב זה במולי במליה קמ"ל אי איתא דבטליה לעדים הוה
קאמר להו ומדלא אמר לעדים לא בטליה ולא מידי והאי דקאמר הבי מחמת

כיסופא הוא דקאמר (ה) להו רב יצחק בר ביסנא אירכסו ליה מפתחי דבי
מדרשא ברשות הרבים (ג) בשבתא אתא לקמיה דרבי פדת *אמר ליה זיל

דבר

הנהגות הגר"א

[א] תוס' ד"ס יתחא
עבר וגירס מ"ד כו' .

ל"ב ולפ"י קי"ל דעבר
וגירס חסור וכו' תל

יכולה לשמור גיטה ויש
לה אב ועתים שוטה

עתים חלומה מגורשת
בגירסה אכל לכתחלה לא

יגרס ובמחלה דין דקט
לסיפא דמ"ד כדא"ש

וה"פ - אכל הרמיה
ורשב"ג אדרבי עבר וגירס

בגירסה אכל לכתחלה מודה
גיטה אכל לכתחלה מודה

דאמר משום אחרוני -
והרב"ה מפרש ג' דברים

של הירושלמי ששלישי
הוא יכול לשמור גיטה

בג' בירושלמי וקאמרי
תוס' דס"מ למימר ומתגרש

גיטין ע"א:

הנהגות הגר"א

(א) גט' הוא דקאמר לה:
(ב) שם נכנסו הרבים

אח"כ לקמיה דר' פדת
כ"ל ותיבת בשבתא

מחל: (ג) תוס' ד"ס
יתחא וכו' מפני גרידה

פירוש שנגררת אחר כל
אדם וטועין בה: (ד) בא"ד

דליכא מאן דפליג אטעמא
שלא ינהגו בה מנהג

הפקד ור' ינאי דריש הכא:
(ה) ד"ה אמר וכו'

על רשב"ג ואמר בפקח
וכו' דשולמית קאי

אחרת:

[ע] תוס' ד"ס ד"ס
אמר ר"ב

גיטין ס"ה

הנהגות הגר"א

[א] תוס' ד"ס יתחא
עבר וגירס מ"ד כו' .

ל"ב ולפ"י קי"ל דעבר
וגירס חסור וכו' תל

יכולה לשמור גיטה ויש
לה אב ועתים שוטה

עתים חלומה מגורשת
בגירסה אכל לכתחלה לא

יגרס ובמחלה דין דקט
לסיפא דמ"ד כדא"ש

וה"פ - אכל הרמיה
ורשב"ג אדרבי עבר וגירס

בגירסה אכל לכתחלה מודה
גיטה אכל לכתחלה מודה

דאמר משום אחרוני -
והרב"ה מפרש ג' דברים

של הירושלמי ששלישי
הוא יכול לשמור גיטה

בג' בירושלמי וקאמרי
תוס' דס"מ למימר ומתגרש

וכו' ד"ס ד"ס ד"ס

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones